



## Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-104/14 P

Evropská komise

v.

Marco Verile a Anduela Gjergji

„Kasační opravný prostředek — Vedlejší kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci —  
Důchody — Převod vnitrostátních nároků na důchod — Návrhy týkající se uznání let služby —  
Akt nezasahující nepříznivě do právního postavení — Nepřípustnost žaloby v prvním stupni —  
Článek 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu — Právní jistota — Legitimní očekávání —  
Rovné zacházení“

Shrnutí – rozsudek Tribunálu (kasačního senátu) ze dne 13. října 2015

- Žaloby úředníků — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Pojem — Návrh týkající se uznání let služby pro účely převodu důchodových nároků získaných před nástupem do služebního poměru v Unii do unijního systému — Vyloučení — Rozhodnutí týkající se uznání počtu odsloužených let započítatelných pro důchod přijaté po převodu kapitálové hodnoty představující nabyté nároky na důchod — Zahrnutí*  
*(Služební řád úředníků, čl. 91 odst. 1 a příloha VIII, čl. 11 odst. 2)*
- Úředníci — Důchody — Nároky na důchod nabyté před nástupem do služebního poměru v Unii — Převod do unijního systému — Právo dotčené osoby znát s konečnou platností počet odsloužených let započítatelných pro důchod — Právo požadovat od unijního soudu předběžné stanovisko — Neexistence*  
*(Služební řád úředníků, příloha VIII, čl. 11 odst. 2)*
- Žaloby úředníků — Pravomoc unijního soudu — Poradní stanovisko — Vyloučení*  
*(Článek 270 SFEU; služební řád úředníků, čl. 91 odst. 1)*
- Úředníci — Statutární povaha vztahu mezi úředníkem a orgánem — Důchodový systém — Statutární a nikoli smluvní povaha*  
*(Služební řád úředníků, příloha VIII, čl. 11 odst. 2)*
- Akty orgánů — Časová působnost — Okamžité použití nového pravidla na budoucí účinky situace, která vznikla za platnosti dřívějšího pravidla — Přijetí nových obecných prováděcích ustanovení k článkům 11 a 12 přílohy VIII služebního řádu — Použití nového pravidla na převod nabytých nároků na důchod, o který bylo žádáno před přijetím nového pravidla, avšak ke kterému došlo až po jeho vstupu v platnost — Porušení nabytých práv a zásady ochrany legitimního očekávání — Neexistence*

*(Služební řád úředníků, příloha VIII, čl. 11 odst. 2)*

6. *Úředníci — Důchody — Nároky na důchod nabyté před nástupem do služebního poměru v Unii — Převod do unijního systému — Přijetí nových obecných prováděcích ustanovení k článkům 11 a 12 přílohy VIII služebního řádu — Rozdílné zacházení s úředníky, jimž byla kapitálová hodnota představující jejich nároky na důchod převedena do systému Unie před vstupem a po vstupu uvedených ustanovení v platnost — Porušení zásady rovného zacházení — Neexistence*

*(Služební řád úředníků, příloha VIII, čl. 11 odst. 2)*

1. Návrh týkající se uznání let služby, oznámený úředníkovi za účelem převodu nároků na důchod nabytých v jiném systému do důchodového systému Unie, nemá právně závazné účinky, které bezprostředně a okamžitě ovlivňují právní situaci jeho příjemce tím, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení. Nepředstavuje tudíž akt nepříznivě zasahující do právního postavení ve smyslu čl. 91 odst. 1 služebního řádu.

Podle čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu skutečné určení počtu let služby uznaných úředníkovi, který požádal o převod svých nároků na důchod nabytých dříve v jiném systému do důchodového systému Unie, nezbytně následuje po konkrétní realizaci převodu „na základě převedeného kapitálu“. Nelze tedy dospět k závěru, že takové určení může být provedeno návrhem na stanovení započitatelných let služby, který je ze své povahy oznámen před tímto převodem.

Počet let služby, který je nutno uznat, vyplývá z uplatnění metody převodu kapitálové hodnoty představující předchozí práva na léta služby, stanovené obecnými prováděcími ustanoveními přijatými dotčeným orgánem v souladu s čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu.

Rozhodnutím, které může nepříznivě zasáhnout do práv dotčené osoby a které může být předmětem žaloby na zrušení podle čl. 91 odst. 1 služebního řádu, je totiž rozhodnutí přijaté po uskutečnění převodu kapitálové hodnoty představující nároky na důchod nabyté touto osobou před jejím nástupem do služebního poměru.

(viz body 56, 58, 62 a 74)

2. Článek 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu nevyžaduje, aby byla dotčené osobě předtím, než se rozhodne, zda využije práva na převod svých nároků na důchod nabytých v jiném systému do důchodového systému Unie, zajištěna možnost znát s konečnou platností počet odsloužených let započitatelných pro důchod, které jí budou po takovém převodu uznány.

Toto ustanovení ani nevyžaduje, aby byl případný spor mezi dotčenou osobou a jejím orgánem o výklad a použití relevantních ustanovení rozhodnut soudem Unie ještě před tím, než se dotčená osoba rozhodne, zda chce převést do důchodového systému Unie své nároky na důchod nabyté v jiném systému, či nikoli.

(viz bod 79)

3. Článek 270 SFEU nesvěřuje unijnímu soudu pravomoc vydávat poradní stanoviska, ale pouze pravomoc rozhodovat všechny spory mezi Unií a jejími zaměstnanci v mezích a za podmínek stanovených ve služebním řádu.

Avšak právě služební řád v čl. 91 odst. 1 stanoví, že žaloba na zrušení může směřovat pouze proti aktu nepříznivě zasahujícímu do právního postavení. Pokud akt, proti kterému směřuje žaloba, nezasahuje nepříznivě do právního postavení žalobce, je žaloba nepřijatelná. Případný zájem žalobce rozhodnout o meritu otázky vznesené v rámci žaloby je v tomto ohledu irelevantní.

(viz body 81 a 82)

4. Právní vztah mezi úředníky a administrativou je povahy statutární, a nikoli smluvní. Z toho lze dovodit, že právní vztahy, které jsou přímo upraveny ustanoveními služebního řádu, jako jsou vztahy týkající se důchodového systému Unie, nemají smluvní povahu. Pojmy spadající do soukromého práva členských států použitelné na smlouvy, jako je pojem „nabídka“, nejsou relevantní pro použití čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu.

(viz bod 94)

5. Pozměňující právní předpis, jímž se mění určité legislativní ustanovení, se – až na výjimky – použije na budoucí účinky situací, které nastaly za působnosti dřívějšího právního předpisu. Jinak je tomu pouze u situací, které nastaly a byly definitivně ustaveny za působnosti předchozího pravidla a zakládají nabytá práva. Právo je považováno za nabyté, pokud skutečnost, která vedla k jeho vzniku, nastala před legislativní změnou. To však není případ práva, u kterého skutečnost, která ho zakládá, nastala za působnosti právního předpisu, který se změnil.

Použití nových obecných prováděcích ustanovení k článkům 11 a 12 přílohy VIII služebního řádu na převod nároků na důchod nabytých v rámci jiného důchodového systému, o který bylo žádáno před jejich vstupem v platnost, avšak ke kterému došlo až po jejich vstupu v platnost, není v rozporu s čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu.

V tomto ohledu dotčená osoba nabude práva na uznání let služby, teprve pokud došlo k převodu kapitálové hodnoty představující její nároky nabyté v jiném systému. Protože návrh týkající se uznání let služby, předložený úředníkovi nebo zaměstnanci jeho orgánem po podání žádosti o převod nároků na důchod, které získal v rámci jiného systému, do systému Unie, a *a fortiori* ani pouhé podání takové žádosti nemají závazné právní účinky, dokud nedošlo k požadovanému převodu, jedná se za takového předpokladu o otázku „situace, která vznikne“, nebo nanejvýš „situaci, která vznikla, avšak nebyla zcela konstituována“. Každopádně nelze hovořit o situaci, která nastala a byla definitivně ustavena za působnosti předchozího pravidla.

Kromě toho i v případě konkrétních ujištění, která mohou vyvolat u adresátů legitimní očekávání, se jednotlivci nemohou dovolávat zásady ochrany legitimního očekávání, aby zabránili použití nového právního ustanovení, zejména v oblasti, v níž má zákonodárce širokou posuzovací pravomoc.

(viz body 152 až 154 a 170)

6. Orgán tím, že přijme nová obecná prováděcí ustanovení k článkům 11 a 12 přílohy VIII služebního řádu, která mají za následek rozdílné zacházení mezi úředníky, jimž byla kapitálová hodnota představující jejich nároky na důchod nabyté v jiném systému převedena do systému Unie jednak před vstupem, a jednak po vstupu uvedených ustanovení v platnost, neporušuje zásadu rovného zacházení, jelikož rozdílné zacházení se týká úředníků, kteří tvoří jednu a tutéž kategorii.

Úředníci, u nichž nebyla kapitálová hodnota představující jejich nároky na důchod nabyté v jiném systému převedena do důchodového systému Unie v okamžiku vstupu v platnost nových ustanovení, se totiž nenacházejí ve stejné právní situaci jako úředníci, jejichž nároky na důchod nabyté před jejich nástupem do služebního poměru již byly před tímto datem předmětem převodu ve formě kapitálové hodnoty do důchodového systému Unie a vůči kterým bylo přijato rozhodnutí týkající se uznání počtu odsloužených let započítatelných pro důchod v tomto posledně jmenovaném systému. První z nich ještě mají nároky na důchod v jiném systému, kdežto u druhých byl převod kapitálové hodnoty výsledkem zániku těchto nároků a odpovídajícím uznáním let služby v důchodovém systému Unie.

Takové rozdílné zacházení má mimoto základ v objektivním prvku nezávislém na vůli dotčeného orgánu, tedy v rychlosti zpracování žádosti o převod kapitálové hodnoty dotčené osoby dotčeným vnějším důchodovým systémem.

(viz body 177 až 179)